

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 641. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868473328/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

men paa selve Verseformen. Han alene af tyske Digtere forsøgte at tilegne sig Franskmandenes Alexandrinere, det i Tyskland foragtede Versemaal, og hævde dets Skønhed — underligt nok manglede han med sin ellers udviklede metriske Sans i den Grad Øre for dets Ejendommelighed, at han bestandig gengiver det ved rene Jamber, hvad Tyskerne efter ham er vedblevne med, selv efter at denne Gengivelsesmaade forlængst er opgivet i Norden.

Der var en Længsel ud over Verdenshavet i hans Sind. Som Modsetning til tysk Tagkammerpoesi gav han — fra sit Kammer af — Billeder fra Afrikas Ørkener og Amerikas Urskove. Han attraaede tropisk Lokalfarve, undertiden med Held, undertiden smagløst; han virkede sprogligt især ved nye, besynderlige Rim, Rim paa prangende og rungende Fremmedord som *Sykamore*, *Tricolore* og deslige. Hans Vers lignede levende Kolibrier, naar de var bedst; udstoppede Kolibrier, naar deres Pragt blev livløs.

Men denne afrikanske Freiligrath er ikke den bedste. Den nationale og frisindede Freiligrath er mere værd. Da Herweghs politiske Udfordring havde vakt ham, gik han ind i sig selv, gjorde sig troskyldigt og ærligt Rede for sit Væsens ham selv endnu ikke helt bevidste Hang og Retning, fandt i sit Væsens Dyb en Frihedstrang, som intet kunde tøjle, og en Medfølelse med Undertrykte, som kunde slaa over i Had og gribende Harme. Hans Genius slog ind paa den revolutionære Vej og gik i Stormskridt ad den, indtil den slog sine Vinger ud og fløj. Og fra Digterens Læber klang Marseillaisere. O disse Hymner af Freiligrath fra 1848, det er Begejstringen selv, den begejstrende Begejstring; der er en Vildskab, en Tro, en oprørske Religiositet, en flammende Ironi, en jublende Sejrsrus i de første af dem; den ædlest Fortvivlelse, storladen i sit Udtryk, i de sidste.

Men ogsaa de Digte, der gaar forud for Revolutionen og ophidser til den, er læseværdige. Saaledes Samlingen *Ça ira* fra 1848. I hvert af de Digte, hvoraf den bestaar, er der et enkelt anskueligt Billede gennemført. I det første lægger et Fartøj ud fra Land, dets Navn er Revolution; det er den sorte Brøder, der kaster Raketter i Kirkens skinhellige Yacht og saa retter sine Kanoner mod Rigmændenes Sølvflaader. I et andet fremstilles med et Motiv, der er laant fra Thomas Moore, Tvangsherredømmet